

SAĞLIKTA ÖZELLEŞTİRME

Aydınlık Dergisi, 4 Eylül 2005

Yıldırım Koç

Emperyalist güçlerin temel hedeflerinden biri, sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesidir.

Bunun amaçlarından biri, tekelci sermayenin büyük kârlar elde etmesidir. Ancak çok daha önemli bir amaç, halkla devlet arasındaki bütünleşmeyi önlemek, ulusu ve işçi sınıfını etnik kimliğe ve cemaat-tarikat-mezhep ilişkilerine göre parçalamaktır. Türkiye Cumhuriyeti'nde halkla devlet arasındaki ilişkilerin güçlendirilmesinde ve ulusal bilincin ve bütünlüğün, aşiret ve ümmet bilincinin önüne geçmesinde, sağlık hizmetlerinde devletçiliğin belirleyici katkısı olmuştur. Sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesi, Türkiye'nin, halkımızın ve işçi sınıfımızın bütünlüğüne sıkılmış kurşundur. Bu nedenle, sağlık hizmetleri de stratejik önemdedir.

Tıp hizmetleri ve ürünlerine olan talep, bunların fiyatlarından büyük ölçüde bağımsızdır. Hizmetin ve ürünün fiyatının artması, bunlara olan talebi önemli ölçüde etkilemez. Bu nedenle, sektörde tekelleşme geliştikçe, kârlar daha da artar. Özellikle ilaç ve tıbbi malzeme, araç ve gereç piyasasında yüksek oranlı bir tekelleşme söz konusudur. Tekellerin karşısındaki alıcı ne kadar küçükse, kârlar o kadar yükselir. Büyük alıcıların pazarlık gücü daha fazladır. Sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesinde amaçlardan biri, sağlık alanındaki ulusötesi tekellerin kârlarının artırılmasıdır. 2005 yılına kadar katrilyonlarca liralık ilaç alımı olan SSK'nın veya Sağlık Bakanlığı'nın yerine tek tek işletmelerin ilaç alımı yapması, tekellerin kârını büyük ölçüde yükseltmektedir. Aynı durum, diğer tıbbi malzeme, araç ve gereç için de geçerlidir. Devletin ve SSK'nın ilaç ve tıbbi malzeme, araç ve gereç üretiminden vazgeçirilmesi, tekel kârlarının en kolay kazanıldığı alanı ulusötesi şirketlere terk etmektir.

Koruyucu hekimlik ve halk sağlığı hizmetlerini özel sektör değil, devlet sağlamaktadır. Devlet böylece hem yurttaşların sağlığı korumakta, hem de sağlık giderlerini en alt düzeyde tutmaya çalışmaktadır. Koruyucu hekimlikte ve halk sağlığında kâr amacı yoktur; toplumsal yarar söz konusudur. Sağlık hizmeti özelleştikçe koruyucu hekimlik ve halk sağlığı gerilemekte; hastalıklar ve ilaç ve diğer tıbbi giderler hızla artmaktadır. Özelleştirme bu yolla da tekellerin kârlarını artırmaktadır.

Tıp fakültelerinin sayısının hızla artırılması ve özelleştirilmesi sonucunda hekim kalitesi düştükçe, pahalı ilaç yazma ve daha fazla tetkik yaptırma eğilimi artmaktadır. Böylece, hekim kalitesinin düşmesi tıp alanındaki tekellerin kârlarını yükseltmektedir.

Ancak sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesinde en büyük darbe, ulusun ve işçi sınıfının bütünlüğüne ve devletin halkla kaynaşmasına indirilmektedir.

Sağlık hizmetlerinin Sağlık Bakanlığı, (2005 yılı Ocak ayına kadar) SSK ve diğer kamu kurum ve kuruluşları tarafından götürülmesi, iki açıdan ulusun ve işçi sınıfının bütünleşmesine ve halkın devletle kaynaşmasına katkıda bulunmaktadır.

Sağlık Bakanlığı ve SSK personel alımını merkezi bir biçimde yapmakta ve toplam sayıları 300 bine yaklaşan sağlık personelini ülkenin çeşitli bölgelerinde çalıştırmaktadır. Böylece, farklı etnik kökenlerden ve inançlardan insanlar, diğer bölgelerde farklı insanlarla birlikte çalışmakta ve köken ve inanç açılarından kendilerinden farklı insanlara hizmet götürmektedir. Kamu hizmeti, ulusun ve işçi sınıfının bütünleşmesine katkıda bulunmaktadır. Farklı etnik kökenden insanların başkalarının canını kurtarmaya veya sağlık sorununu çözmeye çalışması,

emperyalizmin bölücü çalışmalarının en büyük panzehiridir. Sağlık gibi bir alanda yaşanan yardım, etnik kökene veya inanca dayalı ayrımcılığı engellemenin en etkili yoludur. Diğer taraftan, sağlık gibi son derece önemli bir hizmetin devlet tarafından götürülmesi, halkla devlet bütünleşmesini güçlendirmektedir. Sağlık hizmetini götürenin devlet değil de belirli bir etnik kökenden veya cemaat-tarikat-mezhepten insanların kurduğu bir vakıf, dernek veya şirket veya bu nitelikte bir yerel yönetim olması, etnik kimliğe veya inanca sığınmaya, ulus ve sınıf kimliğinin geri plana itilmesine yol açmaktadır.

Cumhuriyet döneminde devletin halka sağladığı en önemli katkılardan biri, sağlık alanında götürülen hizmetti. Bu hizmet, ulusumuzun oluşması açısından önemli bir rol üstlenmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti, sağlık alanındaki en önemli adımları devlet hastaneleri ve SSK sağlık tesisleri aracılığıyla attı. Merkezi hükümet ve SSK tarafından merkezi biçimde atanan yüzbinlerce sağlık personeli, etnik köken veya cemaat-tarikat-mezhep farkı gözetmeksizin, her bölgedeki halka hizmet götürdü. Yüzbinlerce insanın bölgeler arasındaki bu hareketliliği, işçi sınıfımızın ve ulusumuzun bütünleşmesine önemli katkılarda bulundu. Farklı kökenlerden ve inançlardan insanların halka sağlık hizmeti götürmesi, ulusun bütünleşmesine katkıda bulundu. Sağlık gibi son derece önemli bir alanda halkımıza hizmet götüren gücün Türkiye Cumhuriyeti Devleti olması, devletle halkın bütünleşmesine katkı sağladı.

Sağlık hizmetlerinin yerelleştirilmesi ve/veya özelleştirilmesi, devlet – halk ilişkisini zayıflatıp, etnik kimliğin ve/veya cemaat-tarikat-mezhep kimliğinin öne çıkmasına yol açacaktır. Ayrıca, sağlık personeli arasında işsizliğin arttığı koşullarda, yerelleştirilmiş ve/veya özelleştirilmiş sağlık kuruluşlarında çalışabilmek, etnik kimliğe ve/veya cemaat-tarikat-mezhep ilişkisine dayanacaktır. Bu ise hem işçi sınıfının bölünmesine yol açacak, hem de işçi sınıfıyla halk arasındaki ilişkiyi zayıflatacak ve ulusal bilinci ve bütünlüğü ciddi biçimde zedeleyecektir.

Ayrıca, bu uygulamalar sonucunda, ulusötesi ilaç ve tıbbi malzeme, araç ve gereç şirketleri çok daha büyük kârlar elde edeceklerdir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin halk desteğine kavuşmasının önemli unsurlarından biri, devletin halka götürdüğü sağlık hizmetiydi. Sağlık hizmetlerinde devletçilik, ülkeyi güçlendirmiş, ulusal bilinci geliştirmişti. Sağlık hizmetlerinde yerleşme ve/veya özelleştirme, Türkiye'ye, sınıf bilincine ve ulusal bilince büyük darbe indirecektir. Bu açıdan bakıldığında, sağlık hizmetleri de stratejik önemdedir.